

Foaia Diecezană

Organul oficial al eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

Prețul abonamentului:

Pe un an 240 Lei
Pe jumătate de an 120 Lei
Pe un pătrar de an 60 Lei
Uu număr 5 Lei
Pentru străinătate pe un an . . . 300 Lei

APARE DUMINECA

Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”.
Iar banii pentru abonamente și inserțiunile se trimit administrațiunii
„Tipografia și Librăria Diecezană” în Caransebeș

Prețul inserțiunilor

Pentru publicațiuni oficiale, concurse
edictate etc. publicate de 3 ori, dacă
conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei
până la 200 de cuvinte 180 Lei, de
acți în sus 200 Lei

CUVÂNTAREA

Episcopului Veniamin Nistor al Caransebeșului ținută la instalarea sa din 24 August 1941

În numele Tatălui și al Fiului și al Sf. Duh! Amin!

„Cu vrednicie să umblați după chemarea cu care sunteți chemați, cu toată smerenia și blândețea, cu îndelungă răbdarea, îngăduindu-Vă unii pe alții cu dragoste, silindu-Vă să păstrați unitatea Duhului în legătura păcii”. (Efeseni IV, 1—3.)

Înalt Prea Sfințite Părinte,
Prea Sfinții Părinți,
Domnule Ministru,
Iubiții mei fi sufletești.

Acest îndemn al Apostolului neamurilor către toți creștinii se îndreaptă în deosebi către noi preoții, cari stăm în slujba propoveduirii Evangheliei Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Chemarea sfântă în slujba lui Hristos — este cea mai sublimă chemare ce se poate închipui pentru un om pe pământ. Ce poate fi mai ales decât să fii crainicul împărăției lui Dumnezeu pe pământ, să propoveduiești pe Hristos cel înviat din morți, izvorul vieții celei adevărate, căci nimeni nu poate ajunge la viață, decât prin Iisus Hristos. El este mântuirea noastră, căci: „nici un nume altul sub cer nu este dat între oameni întru care să ne mântuim” (Fapte Ap. IV, 12). Dumnezeu ne-a dat viața veșnică și această viață este Fiul Său. (I Ioan V, 11.)

Iubiții mei fi sufletești,

Mântuitorul Hristos a venit în lume să aducă pacea sufletelor tulburate de neliniștea vremurilor. El a ridicat prin iubirea Sa nemărginită steagul alb al păcii între oameni, — pentru toți deopotrivă, bogați și săraci, tineri și bătrâni, bărbați și femei, stăpâni sau robi. Sub acest steag ne cheamă Mântuitorul să ne înșiruim cu toții.

Acest glas de chemare răsună astăzi mai puternic ca oricând. Neamurile lumii s'au încleștat într'un aprig războiu și nimeni nu poate pune capăt acestei avalanșe de ură ce caută să târască cu sine întreaga lume, decât numai Mântuitorul nostru Iisus Hristos, și prin învoirea vieții în El. Nimeni nu poate ajunge la adevărata viață decât prin Iisus Hristos. Trebuie să nu mai viezi tu, ci Hristos cu lumina și cu darul Său prin tine. Numai având pe Hristos Stăpân al vieții noastre vom fi tari și vom putea învinge toate încercările ce vin peste noi. Toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm, căci numai El vindecă, El iartă, El dă viață, tuturor cărora se îndreaptă cu încredere către El. El este izvorul mângâierii, al tămăduirii, al mântuirii. Celui ce-l primește pe Domnul cu vrednicie îi dă Domnul puteri de viață nouă, ca să umble întru învoirea vieții. (Romani VI, 4.)

Cu credința în Dumnezeu putem privi viitorul cu încredere, căci „Cu noi este Dumnezeu, de cine ne vom teme”.

În slujba lui Hristos, pentru unitatea Duhului în legătura păcii se găsesc slujitorii ei. Er cheamă cu iubire de mamă pe toții fiii ei la pace și bună învoire.

În slujba lui stăm noi preoții și neîncetat pe El trebuie să-l propoveduim cu vrednicie la toată făptura, căci vai nouă de nu vom binevesti. „Îndrăzniți nu Vă temeți, Eu am biruit lumea”, este glasul de chemare ce pururea trebuie să ne chema la datoria noastră. Biserica lui Hristos este dragoste, jertfă, milostenie, iar evanghelia lui faptă, căci ea a fost scrisă nu numai să fie auzită, ci pentru ca să fie trăită.

Să fim încredințați cu toții, că numai cu pacea și iubirea lui Hristos se va putea sălășlui în lume.

pacea mult dorită și fără ea orice trudă rămâne zadarnică.

Cu acest crez al chemării mele urc astăzi în această clipă sărbătorească a vieții mele scaunul vladicesc de glorioasă moștenire sașuniană a marilor mei înaintași de vrednică pomenire: Episcopul Ioan Popasu, înțeleptul organizator al Episcopiei și colaboratorul marelui Mitropolit Andrei Șaguna, precum și cărturarul episcop Nicolae Popea, ucenicul iubit și biograful aceluiaș mare Mitropolit, precum și a celorlalți Ierarhi cari le-au urmat și au păstorit cu osârdie și frica lui Dumnezeu această Eparhie.

Imi dau prea bine seama de marea răspundere ce o am înaintea marelui Dumnezeu și a Mântuitorului nostru Iisus Hristos și imi cunosc slabele mele puteri, de aceea toată nădejdea mi-o pun în harul sfințitor al lui Dumnezeu pe care-L rog să mă întărească ca să-mi pot face slujba deplin spre binele Bisericii și al neamului și spre mărirea lui Dumnezeu, ca să pot chema turma duhovnicească spre culmile vieții trăite după voia lui Dumnezeu și să pot fi interpretul celor mai avântate aspirațiuni ale neamului întreg.

Mă voi devota cu totul misiunii mele sfinte, spre a păstra și spori cu toată evlavie tradiția moștenită și a face ca Ortodoxia, precum în trecut așa și astăzi să fie steaua călăuzitoare a sufletului românesc, iar Biserica noastră strămoșească, care a fost și este una cu neamul, să fie scut și adăpost al darurilor divine și al comorilor naționale cu cari ne-a înzestrat Dumnezeu și de aceea ea se roagă pentru biruința neamului. Ea ne-a dat prin credință biruința binelui asupra răului, a luminei asupra întunecului și a crucii asupra bolșevismului. Credința în Dumnezeu ne-a dat tăria să răsim prin atâtea necazuri și încercări ale neamului și prin ea am biruit contra celor fără Dumnezeu în războiul sfânt, dus în numele crucii. Când un popor se leagă prin credință de Dumnezeu, viitorul lui poate fi așteptat cu încredere.

Infinita și nemărginita putere a credinții să lucreze și astăzi în opera cea mare a consolidării Patriei noastre iubite, ca ea în veci să fie purtătoare a civilizației creștine în aceste părți unde a așezat-o Dumnezeu. „Unde este credință este pace, unde este pace e binecuvântare, unde e binecuvântare acolo este de față Dumnezeu“.

Dar pe lângă credință mai trebuie să avem în toate lucrările noastre dragoste creștină, care toate le covârșește. Dacă și-ar deschide oamenii inimile pentru dragostea lui Hristos cum s'ar schimba fața lumii întregi. Dragostea față de Hristos însă nu este deplină dacă lipsește dragostea dintre noi.

Biserica lui Hristos este întemeiată pe dragoste și dragostea este temelie pe care voesc să zidesc

misiunea mea în mijlocul poporului pentru a-l conduce spre ținutele spirituale ale Evangheliei Domnului. Programul meu este cel al Bisericii care este cel al Evangheliei Domnului. Acesta este așa de mare ca împărăția harului dumnezeesc de a face pururea voia cea sfântă a lui Dumnezeu.

Mă voi, călăuzi cum am spus cu ocazia alegerii, de Duhul frăției și al bune înțelegeri, care să ne închege pe toți, turmă și păstor, într'o indestructibilă unitate de cuget și simțiri și de rodnice fapte de bine obștesc.

De această dragoste mă voi călăuzi în misiunea mea și voi cerceta acest harnic și isteț popor al mândrului Bănat în satele lui și îl voi păstori cu iubire și blândețe, împărtășindu-i povețele folositoare pentru binele și prosperarea lui.

Promit să fiu slujitor al lui Hristos îndeplinind slujba sfântă a Evangheliei lui Dumnezeu (Rom. 15, 16) făcându-mă tuturor toate ca pe toți să-i dobândesc pentru viața bine plăcută lui Dumnezeu și pentru realizarea scopurilor sfinte ale Bisericii și pentru întărirea instituțiilor ei și sporirea lor cu altele noi după cerința vremurilor de astăzi.

Voi apăra Biserica și drepturile ei autonome ce izvoresc din originea ei divină și misiunea ei sfântă în lume.

Subiții mei fii sufletești,

Promit că nu voi uita, Inalt Prea Sfințite Părinte prin câte lupte și jertfe grele a fost dobândită autonomia Bisericii noastre de cei ce au stat pe vremuri în fruntea ei și tălmăcindu-o în înțelesul larg al răspunderii față de misiunea ce o are să îndeplinească, voi apăra toate drepturile ei și nu mă voi lăsa de nimic împedecat, ca să pun în lucrare toate mijloacele și puterile ce le deține ea.

Vremurile prin cari trecem după războiul de desrobire a fraților noștri din Basarabia și Bucovina din iadul celor fără de Dumnezeu prin vitejia ostașului român atătura de marii noștri aliați de sub comanda viteazului ei conducător pun în evidență o seamă de probleme noi de ordin moral, social, umanitar și economic. Va trebui ca Biserica cu slujitorii ei să fie în primele linii ale îndatoririlor sale către eroii ce-și fac datoria pentru țară și neam, pentru ajutorarea familiilor lor și pentru alinarea suferințelor celor răniți, premergând cu vorba și cu fapta, dând tot concursul plin de dragoste creștinească pentru alinarea suferințelor. Biserica nu poate fi absentă cu darurile sale binefăcătoare dela aceste îndatoriri și de aceea voi mobiliza clerul la muncă disciplinată pe toate terenele vieții bisericesti, naționale, sociale, umanitare, pentru o renaștere a vieții religioase și pentru întărirea sentimentului religios în popor și pentru ridicarea culturii lui intelectuale și morale.

Voi căuta ca între mine și preoți să fie o strânsă legătură sufletească bazată pe dragoste și încredere. Voi chema pe preoți la împreună lucrare în viața Domnului, ca ei să se identifice cu turma, cu durerile și bucuriile ei, căci numai atât timp, cât va fi această tainică legătură între preoți și popor, vom putea birui toate greutățile vremii. Setea religioasă a poporului care se observă de un timp încoace se cere stămpărată și preoții sunt datori de a o stămpăra cu apa cea vie și de viață dătătoare a Evangheliei Domnului. Preoții vor trebui să folosească toate mijloacele pozitive ale Evangheliei pentru a readuce la sânul cald al Bisericii pe cei ce au căzut în mrejele diferitelor secte și rătăcirii, aceasta fiind cerută și de interesele superioare ale țării și neamului, precum și de solidaritatea noastră națională și de iubirea de neam.

O deosebită atențiune trebuie să arătăm întăririi familiei creștine, care e baza vieții sociale și pe ea se bazează edificiul societății omenești. Cel ce nu înbește familia, nu înbește nici neamul care se bazează pe familie. De aceea trebuie arătată toată grija ca la temelii familiei să fie principiile credinței și dragostei creștine. De aceea după sfatul Majestății Sale „nu vom avea odihnă până nu vom vedea readusă iarăși în tradiția românească bănățeană cultul familiei trainice și numeroase“.

Cu toții va trebui să stăm în fruntea acțiunii pentru combaterea plăgilor sociale care rod la sănătatea poporului și pentru refacerea sănătății lui, pentru că dela aceasta depinde progresul culturii și dezvoltarea morală a poporului, iar viitorul lui depinde de vitalitatea și de puterea de muncă a țărânului nostru.

Aceeași purtare de grije trebuie să o arătăm creșterii tineretului pe baza principiilor Evangheliei, căci dela modul cum va fi crescut tineretul depinde soarta și viitorul națiunii.

La această lucrare voi chema într'ajutor zelul și devotamentul clerului și alipirea neștrămutată în primul rând a intelectualilor mireni, fără concursul devotat al cărora nu vom putea realiza ceea ce așteptăm dela noi pentru sporirea binelui sufleteș al credincioșilor, deoarece este necesară solidaritatea vieții spirituale în jurul Ierarhului, ca toți să se simtă ca făcând parte din marea familie creștină a Eparhiei, cler și popor deopotrivă. Dar pe lângă zelul de propovăduire preoțimea va trebui să premeargă cu pilda vieții ei, ca să plinească porunca Mântuitorului „Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca văzând faptele voastre cele bune să preamărească pe Tatăl vostru cel din ceruri“. (Mat. V, 16.)

*

Cu acest prilej serbătoresc făgăduiesc că voi fi cu profund devotament și supunere către Majestatea

Sa Regele Mihai I. dorindu-i dela Dumnezeu viață îndelungată, plină de glorie și fericire, ca Domn în-tregitor de Țară și Neam. Voi fi cu supunere către Conducătorul Statului, către legile Statului și făgăduiesc că voi păzi credința strămoșească, că voi fi cu ascultare către Sf. Sinod și către I. P. S. Sa Mitropolitul meu legiuit Nicolae al Ardealului, căruia cu acest prilej îi exprim cele mai recunoscătoare mulțumiri pentru tot ce a făcut pentru mine, pentru cuvintele de urare ce mi le-a adresat și pentru purtarea de grije a trebuințelor duhovnicești ale Episcopiei în timpul vacanței, precum și pentru că a venit personal să mă introducă în noul meu post. Și mulțumesc cu adânc devotament pentru înțeleptele povești ce mi le-a dat și îl rog să nu mă lipsească de ele nici în viitor, având mare lipsă de ele în misiunea mea de aci încolo.

Mulțumirile mele se îndreaptă apoi către Dl. Ministru al Culturii Naționale și Cultelor Dl. General Radu Rosetti pentru frumoasele cuvinte ce mi le-a adresat și pentru marca cinste ce ni-a făcut, înălțând acest praznic prin prezența DSale și îl rog ca odată cu aceste mulțumiri să primească asigurarea că mă voi strădui să fiu același slujitor devotat al Bisericii ca și al neamului meu și al țării.

Mulțumiri frățești exprim PP. SS. LL. episcopilor Andrei al Aradului, Vasile al Timișorilor, Nicolae al Orăzii, Policarp al Americii, pentru bucuria ce mi-au făcut participând la praznicul instalării mele.

Deosebitele mele mulțumiri se îndreaptă către deputații eparhiali ca reprezentanții clerului și poporului pentru încrederea ce mi-au arătat-o cu ocazia alegerii și voi căuta să răspund această încredere prin devotata mea muncă depusă spre binele și pro-fășirea eparhiei și a așezămintelor ei.

Aceleași mulțumiri călduroase se îndreaptă către toți cei cari au ținut să-mi facă deosebita bucurie și să cinstească cu prezența lor acest mare praznic.

Iubiților mei fii sufletești le împărtășesc arhierestile mele binecuvântări și le doresc ca să umble pupurea în căile Domnului „Căci cei-ce caută spre Dânsul nu se vor lipsi de tot binele“.

Iar „Tu Doamne Iisus Hristoase, lumina cea adevărată, care luminezi și sfințești pe tot omul ce vine în lume, să însemnezi peste noi lumina feții Tale, ca într'ânsa să vedem lumina cea neapropiată. Indreptează pașii noștri spre lucrarea poruncilor Tale, acum și pururea și în vecii vecilor“. Amin.

Drept aceea în locul lui Hristos vă rugăm, ca și cum Dumnezeu s'ar ruga prin noi; rugămu-vă în locul lui Hristos: împăcați-vă cu Dumnezeu.

(II Cor. 5, 20)

Și de aceasta mă rog, ca dragostea voastră încă mai mult, și mai mult să prisosească întru cunoștință și întru toată priceperea.

(Fl. I, 9)

Festivitățile intronizării

P. S. Sale Episcopului Veniamin Nistor al Caransebeșului.

„Astăzi s'a făcut mântuire casei acesteia“ declara odinioară sentențios Mântuitorul lumii intrând în casa vameșului Zacheu.

„Astăzi s'a făcut mântuire orașului nostru, satelor noastre, caselor și familiilor noastre“ răspunde ecoul mărețului moment religios-bisericesc din Dumineca trecută, când s'a revărsat o adevărată ploaie de lumină asupra sufletelor noastre pornite spre vestejire... Căci oare nu trăim noi în atmosfera veacului dărîmătorilor de cruci și al profanatorilor de altare? Nu în văzul nostru anticrist și-a ridicat statuie și în auzul nostru și-a trîmbițat bezbojnicia? Iată, noi mai puțin decât vameșul păcătos, n'am întreprins până acum nimic pentruca Numele Domnului neumbrit să străbată și în casa celor fără-de-lege.

S'a rătăcit deci, sufletul nostru adânc în jungla sălbăticiiei pământești; s'a răsturnat echibrul moral și s'a umplut lumea de amărăciune... Și totuși sufletul nu s'a pierdut.

Cu intuiția caracteristică puterilor supratereștre, sufletul caută luminișuri de izbăvire. Iar luminișul aduce rază de lumină, strop de bucurie în casa noastră răvășită.

*

Festivitățile intronizării. P. S. Sale Părintelui Episcop Veniamin Nistor, depășind cadrul așteptat, s'au transformat într'o mare sărbătoare a sufletului creștinesc și românesc.

Mulțumită I. P. S. Sale Părintelui Arhiepiscop și mitropolit Dr. Nicolae Bălan, care însuși a introdus în scaun pe fostul său consilier și colaborator; PP. SS. LLor episcopi Andrei al Aradului, Vasile al Timișorii, Nicolae al Oradiei și Policarp al Americii; Exelenței Sale D-lui General Radu Rosetti, Ministrul Culturii Naționale și al Cultelor; Exelenței Sale Domnului General de Divizie Corneliu Dragalina și altor personalități de seamă, ziua de 24 August s'a înscris în istoria eparhiei Caransebeșului ca un moment religios-național, cu răsunet larg în întreaga viață a sufletului românesc.

Orașul Caransebeș, cu legături bisericești și culturale ce duc departe în adâncul trecutului, îmbrăcat în haină aleasă, a trăit clipe vrednice de acest trecut istoric, sporindu-și totodată puterile de reînnoire întru egalarea și covârșirea însemnatului rol ce îi revine și de acum în viața sufletească a poporului românesc bănățean.

Onoarea aleasă acordată prin descinderea atâtor personalități aci, cât și accentuarea în repețite rânduri și de către fiecare în parte a meritelor de altădată, ne obligă profund la reînălțarea steagului glorios din trecut și la conducerea lui pe acele culmi spirituale, la care ne cheamă vredniciile acestui trecut!

Și nici o clipă nu ne îndoim că dorința și vrerea noastră ar putea fi stânjenită, dupăce în fruntea noastră vine un bărbat crescut în școala muncii și a tradiției șaguniene.

Aducând în ogorul duhovnicesc al Banatului, după justa expresie a Domnului Ministru Rosetti „cu mai vechi și alese urme creștine“ un suflet cald și o experiență dobândită în Sibiul vajnic al ortodoxiei, Episcopia Caransebeșului va cunoaște iarăși epocă de mărire bisericească și de renaștere spirituală...

Primirea P. S. Episcop Veniamin

Pe Valea Bistrei.

Venind dela Sibiu peste Hațeg, Prea Sfințitul Părinte Episcop Veniamin a intrat pe pământul eparhiei la Vama-Marga, pe Valea Bistrei.

Conform programului, o delegație a așteptat aci pe noul Arhipăstor Sâmbătă la amiazi. Deși sătuleț de abia 60 suflete, Vamamarga a fost prezentă aci toată încă de dimineață, descălucând unul câte unul depe platurile munților și o seamă de Mărgani în frunte cu preotul și învățătorul lor. Toți în haine curate, în portul sobru al munteanului; bărbații serioși și gravi, copiii în haine de zile mari, și unii și alții tănuind pe limba lor despre... aceea ce o să fie.

La orele 1 clopoței dela gâtul cailor ce urcau în tropot galeș podețul Bistrei și mai apoi un teasc puternic cu ecou plin în valea îngustă anunță sosirea Prea Sfinției Sale. Iată, mașina a sosit. Din ea se coboară un preot cu chip de sfânt, grav dar prietenos, înalt, svelt cu neaua vieții în barbă: este Prea Sfințitul Părinte Veniamin Nistor, episcopul Caransebeșului. Il însoțesc doi venerabili preoți dela Sibiu: protopopul ic. sffor Emilian Ciorăn și Prot. Ieronim Grovu, consilierii mitropolitani.

În fața arcului de triumf, în numele populației din județul Severin, primpretorul Bujor Barbu binevintează intrarea Episcopului pe teritoriul județului, care este simultan și cel al eparhiei pe care Prea Sfințitul Veniamin o va păstori de-acum. Cuvintele d-lui primpretor, inspirate direct din Sfânta Scriptură, îl prezintă într'o lumină caldă, ca pe un vrednic fiu de preot și pedagog creștin.

I. P. Cuvioșia Sa Arhimandritul Dr. Laurențiu Busuioc, rectorul Academiei noastre teologice, în numele Consiliului eparhial talmăcește bucuria înaintestărilor acestei eparhii, temporar văduvită, că vine mirele care aduce cu sine secretul unei fericiri pe care o așteaptă întreg clerul și poporul acestei părți a Banatului.

Preotul Nicolae Ivanescu din Marga având în mână sfânta Evanghelie și sfânta Cruce le prezintă Arhierelui spre sărutare. Mărturisește bucuria și mulțumirea pe care le resimt credincioșii săi, tari în cre-

dintă — deși doar o apă îi desparte de cei cu altă lege —; venirea Arhiepiscopului și trecerea lui prin această istorică Vale a Bistrei este prilej de reînnoire a credinței ortodoxe mântuitoare.

Mișcat, Prea Sfințitul Episcop mulțumește tuturor pentru sentimentele arătate. „Cu vie emoție sufletească am pășit în această fruntașă comună pe care o păstorește un vrednic preot — răspunde Prea S. Sa —. Sunt viu impresionat de primirea ce-mi faceți, pe care eu o interpretez ca alipirea D-voastre față de biserică, pornită fiind din credința în Dumnezeu care ne-a menținut două mii de ani deacurmezișul atâtor greutăți, ca neam și ca popor creștin“... Prea Sfințitul ne asigură că vine animat de gândul unei păstoriri mântuitoare de suflete pentru toți, chiar și pentru aceia pe cari învățături și graiuri străine i-ar fi abătut din calea credinței lor drepte. Părăsind cea dintăiu stație din drumul său spre reședință, pornește mai departe întovărășit și întâmpinat de-acum de fiii sufletești ai Prea Sfinției Sale.

Voislova, căreia îi aparține și filia Valea mare sau Valeabistra cum i se mai zice, întâmpină înaintea bisericii prin graiul preotului Gheorghe Adam pe Arhiepiscop. Alături sunt preotul Pavel Luca și credincioșii din Rusca-montană. „Bucuria noastră să fie și bucuria Prea Sfinției voastre iar întristările noastre să fie întristările Prea Sfinției Voastre, căci așa e rostul Părintelui bun“, afirmă preotul Gh. Adam.

Prea Sfințitul răspunde înduioșat de cuvintele preotului și îl asigură că îi va cerceta. „Voi veni cu dragoste, căci având dragoste față de aproapele, vom avea și către Dumnezeu, izvorul ei... Pe fiii săi Dumnezeu nu îi lasă ocării sau batjocurei, țineți deci tare la credința care ne unește cu Tatăl nostru cel ceresc...“ În semnul acestei zile de neuitat preotul Pavel Luca predă P. S. Sale o cruce de marmoră, crucea pe care Prea Sfinția Sa o va purta de-acum și pentru noi...

Zăvoiu împreună cu credincioșii din *Crâjma* și *Mal*, cari deși văduviți de preot, ne întâmpină în jurul preotului Ioan Turcan din *Cireșa*. Părintele sufletește al comunei *Crâjma* este departe, alături de ceice luptă pentru desrobirea crucii, comunică înduioșat locșitorul său, dar noi am venit să ne bucurăm de bucuria celor de odinioară din cetatea Sionului. Este deci, cu atât mai legitimă această bucurie în vremurile de cumplită vijelie ce le străbatem.

Sărutând și aici sfânta cruce și sfânta evanghelie Prea Sfinția Sa nu pregetă a intra în sfânta biserică. Așezată la marginea de drum, așteptând oarecum pe călător să intre pentru înviore de puteri, biserică nouă din *Zăvoiu* e semn văzut al nevăzutei dar adevăratei credințe a locuitorilor din Valea Bistrei.

„Noi nu trăim decât prin sufletul nostru — a spus aici P. S. Episcop — de care vom da seamă la judecată: să fim totdeauna gata. Dumnezeu iubește pe toți, ocrotește însă cu atât mai mult pe cel care se roagă lui.“

Impresie plăcută a făcut aici corul copiilor, condus de harnicul cântăreț *Rusalina Sârbu*.

La *Cireșa*, împreună cu creștinii de aci au așteptat cei din *Mărul* în frunte cu preotul Gheorghe Popoviciu. „Ca odinioară Moise — spune sf. Sa — transformând amărăciunea în dulcețată, Ioan Popasu acum 76 de ani a semănat aici înviore, căci a venit dinspre Ardeal să ridice de pe capul nostru jugul slavismului. Prea Sfinția Ta vii pe același drum; cu arma cuvântului Domnului luptând, vii să reîntronezi raporturile morale cu Dumnezeu. Iată de ce ne bucurăm.“

Mișcat de frumoasele cuvinte, Prea Sfințitul declară că a venit tocmai să ne aducă aminte, și cât mai des, de datorile noastre. Cea dintăiu este tăria în credință. În secolul urgiei, al XVIII-lea, țărani credincioși din apropierea acestor ținuturi spuneau oamenilor stăpânirii: dăm cojoc, cămașă, dăm tot; dăm și vieață, dar sufletul nu, căci acela este al lui Dumnezeu. Mă bucur că aici este popor sănătos, viguros la trup, nădăduesc că la fel este și sufletul lui.

Bun exemplu și aici prezența în fruntea cântăreților a învățătorilor. Totășa, prezența la întâmpinarea P. S. Sale a d-lui inginer *Dobrescu* dela societatea *Lomaș*.

Ferdinand, deși înjghebare nouă, cu biserică nouă și preot nou, face P. S. Sale o primire frumoasă. În fața unui arc de triumf la descindere cântă fanfara germană. Sunt aci nemții, sunt intelectuali dela uzine, în fruntea lor dl *Colonel Păunescu* comisarul Guvernului.

Preotul *Racoveanu* emoționat, în cuvinte alese bineventează pe P. S. Sa în numele muncitorilor români, cari deși petrec mai mult în lucru greu, găsesc timp și pentru suflet. Dovadă că cinstesc și sprijinesc lăcașul Domnului înălțat aci. D-l *E. Pucerea*, directorul *Uzinelor*, în calitate de primar zice „Intru mulți ani, Stăpâne“, iar preotul-prot. onorar *Dr. Lobmeyer* bineventează pe cel ce vine în Numele Domnului, pe aducătorul păcii lui Hristos între oamenii de aici.

„Dacă muncitorii de aici și reprezentanții lor au contribuit la frumoasa primire de aici — răspunde P. S. Sa — ei sunt și buni muncitori și buni creștini: sunt încântat de ei. Să-i ajutăm deci, să emuleze unii cu alții pentru desăvârșirea vieții în Iisus Hristos, prin dragostea către El și către deapropiele.“

Ohababistra, unde drumul P. S. Sale întreg este îngrădit cu stâlpi de verdețată, talmăcește și prin cuvintele preotului *Ioan Țerovan* devotamentul sincer al locuitorilor de aci față de noul Arhiepiscop și Stăpân.

Un cor mixt al școlărilor instruit de inv. *Muroni* și condus de clericul *S. Stanca* a întâmpinat pe P. S. Sa în acorduri îngerești.

Prea Sfințitul accentuiază această dragoste și atașare de biserică a creștinilor, din care izvorește alinare și chiar mântuirea sufletului. „Rugați-vă deci, Domnului, care chiar cercându-ne ca odinioară pe Iov, în cele din urmă ne va mântui“.

Glimboca, fruntașă comună, administrată temporar de ieromonahul *Justinian Dalea* face ca P. S. Sa să intre printre șire de copii cu lumânări în mână. Lângă arcul de triumf învățătorii: unul conducând un cor, celălalt ținând în mână o cădelniță ce împrăștia miros de tămâie.

„Precum Duhul Domnului peste ape la creație în haos, așa acum, Pronia divină — care este o permanentă creație — limpezind văzduhurile aduce aici pe Purtătorul de cuvânt, mântuitor de suflete.“ Așa întâmpină preotul pe Păstor, căruia ca semn văzut al dragostei și ca amintire a momentului trecerii pe la el îi oferă icoana Sfântului Gheorghe.

Știind că aci activează Oastea Domnului, Prea Sfințitul mulțumește creștinilor — înrolați sau nînrolați în ea — pentru primirea vrednică și pentru darul prezentat. Neajungându-i timp să rostească bun sos, ostașul Domnului *Aurel Lazăr* înmânează însoțitorilor P. S. Sale urarea sa scrisă.

P. S. Sa laudă stăruința lor în jurul sfântului altar și îi îndeamnă la statornicie.

Obreja cu biserica ei falnică, a reușit să facă P. S. Sale o primire aleasă. Preotul Martin Rădoi asigură pe P. S. Sa de ascultare care este criteriul disciplinei și deci al oricărui progres.

P. S. Sa ca răspuns arată că în orele cât a trecut prin satele din Valea Bistrei, s'a edificat în privința ascultării, de care atât preoții cât și turma încredințată lor sunt perfect conștienți. Totuși, de s'ar în tâmplă ca cineva să nu-și cunoască Păstorul, nedându-i ascultare, riscă să piară dela trunchiul Bisericii și al neamului, unde nu mai este scăpare. Aduce aminte de exemplul unui brav înaintaș, generalul Moise Groza, fiul comunei.

Iaz, ultimul popas înainte de intrarea P. S. Sale în orașul de reședință, a îmbrăcat și el haina de sărbătoare. În fața bisericii stau preoții E. Jian, Ion Ostrovan și Gh. Golopența.

Preotul Eftimie Jianu exprimă bucuria ce copleșește sufletele creștinilor în aceste momente solemne când P. S. Sa zăbovește și la ei să-i vadă și să-l cunoască.

Prea Sfințitul mulțumește că și această comună ca și celelalte toate au venit cu flori, cu copiii și cu tot ce au frumos ca să-L întâmpine. Florile ca și cântarea, iubită de bănațeni sunt caracteristica sufletului bun. Să grijim deci, ca să predăm Creatorului la vremea lor întregi aceste suflete.

Primirea în Caransebeș.

La orele 4,45 mașina Prea Sfințitului intră în orașul de reședință.

În fața crucii din Piața Unirii, înaintea unui arc de triumf impunător în stada tixită de lume, învăluit de mireasma răspândită de vasele cu tămâie și smirnă dela picioarele arcului, Prea Sfinția Sa este întâmpinat de autorități — în frunte cu Primarul orașului, — de către Președintele Consiliului eparhial și secretarul eparhial, membrii Adunării eparhiale, Corpul ofițeresc și armată din Garnizoană, de preoți și popor credincios.

Apropierea P. S. Sale este primită în acordurile unui marș al Muzicii militare.

Corul „Reuniunii de cântări și muzică” intonează „Pre Stăpânul”.

Pășind afară din asistență, primarul Dr. Isac Rădulescu bineventează pe cel mai nou, cel mai onorabil cetățean al acestui oraș și Chiriarh al acestui colț de Țară. Oferind tradiționala pâne și sare spune că, precum necondiționat necesare sunt pentru viața omenească pânea și sarea, totașa de necesare sunt pentru viața sufletească Biserica și învățăturile lui Hristos, al căror depozitar și răspânditor pentru noi este P. S. Sa.

Păr. Protopop ic. stfor R. G. Ancușa în numele Clerului și poporului din eparhie exprimă toată bucuria ce se resimte la venirea Prea Sfinției Sale. Natura întreagă, văile și munții noștri, apele cristaline parecă împărtășesc această bucurie la sosirea marelui temporar văduvitei noastre eparhii. În fața Crucii care stă ca o trainică mărturie despre credința neșovăelnică în Iisus Hristos a părinților noștri noi primim pe Acela, care ne va conduce pe același drum al credinții strămoșești. Avem cheazășie că P. S. Sa va merge pe gloriosul drum al marilor antecesorii episcopii Ioan Popasu și Nicolae Popea, căci ca și aceștia vine din Sibiu, unde este încă vie moștenirea nemuritorului Arhiepiscop și mitropolit Andrei Șaguna... „Dorindu-Vă, Prea Sfințite, puterea de luminat organizator a lui Popasu, în-

telepciunea cărturarului Popea, dragostea de neam a lui Miron, dârzenia în credință a lui Filaret și blândețea lui Iosif, zic bine ai venit Intru mulți mulți ani, Stăpâne!”

Emoționat, Prea Sfințitul mulțumește pentru neașteptat de frumoasa primire ce i se face, pe care P. S. Sa o interpretează ca adresându-se Bisericii, în numele căreia vine aici să întărească credința și să aducă la mântuire pe toți cei cari au nădejdea mântuirii în Hristos. Are convingerea că apostolatul chemat a-l desăvârși aici va fi ușurat cu contribuția Clerului, a poporului și a intelectualilor mireni din această eparhie, cu vechi tradiții bisericești și culturale. Dar chiar poporul, care a rânduit în satele din Valea Bistrei o primire vrednică, se prezintă ca o turmă cuvântătoare aleasă, conștientă de puterea și însemnătatea Bisericii în viața individuală și cea a neamului. Asigură atât pe Primarul orașului cât și pe reprezentantul Consiliului eparhial că se va strădui să fie un adevărat Părinte sufletesc pentru poporul de aici, fără căutare la interese lumești sau la fața oamenilor.

Din Piață P. S. Sa într'o trăsură pornește spre Catedrală urmat de întreaga asistență.

În poarta bisericii Catedrale, împodobită cu verdeață un, sobor de preoți în frunte cu admin. protopesc Isaia Suru întâmpină pe P. S. Sa.

Întâi și aici Corul Catedrală cântă „Pre Stăpânul”. Păr. Suru evocând memoria fericiților episcopi și a șirului lung de preoți cari au servit la sfântul altar, asigură pe noul Arhiepăstor de ascultare și supunere; de devotamentul preoților de aci, chemași să fie exemplul celor din cuprinsul eparhiei.

Prea Sfințitul răspunde că numai în înțelegere și armonică împreună lucrare stă secretul progresului. Cu atât mai mult preoții cari servesc împreună, aduc împreună la același altar jertfa necruntă a Mântuitorului, trebuie să fie stăpâniți de cele mai curate sentimente de dragoste și frățietate.

Sărutând sfânta evanghelie și sfânta cruce P. S. Sa, urmat de asistență intră în biserică. Aci s'a săvârșit slujba Vecerniei și a Utreniei.

Primirea I. P. S. Mitropolit Nicolae

Venind tot dinspre Hațeg, pe Valea Bistrei, cu mașina I. P. S. arhiepiscop și mitropolit Nicolae a sosit la Caransebeș la orele șapte și un sfert.

I. P. S. Sa a fost întâmpinat în fața aceleiași porți triumfale din Piața Unirii, așteptându-l însuși P. S. Veniamin și întreaga asistență dela sosirea P. S. Sale Episcopului.

La descinderea din mașină mulțimea de preoți a intonat „Intru mulți ani, Stăpâne”.

I. P. S. Sa binecuvântă asistența. Din grupul de preoți, din latura P. S. Veniamin se desprinde Păr. protopop R. G. Ancușa spre a bineventa pe înaltul oaspe. Exprimă întreaga recunoștință a eparhiei pe care I. P. S. Sa a ocrotit-o și a sprâjinit-o cu dragoste de adevărat părinte. Totașa, a condus-o în timpul sedisvacanței spre deplina mulțumire a tuturor. „În semnul acestei recunoștințe, Vă rog respectuos permiteți-mi înalt Prea Sfințite Stăpâne să depun o sărutare pe sf. dreaptă a I. P. S. Voastre.”

Sărutând fața părintelui Ancușa I. P. S. Sa declară zâmbitor că este fericit să poată veni la Caransebeș, unde se menține curată ortodoxia și tradiția marelui Șaguna. Prilejul sărbătorec de acum este o nouă dovadă a stăruirii Clerului și Poporului pe linia aceleiași

tradiții: „Puteți fi mulțumitori, căci Prea Sfințitul Veniamin este un suflet nobil și o inimă aleasă; așa că eparhia Caransebeșului cu episcopia ei veche va prospera sigur răspunzând atât gloriei sale din trecut, cât și așteptărilor de bine ale Bisericii și ale Neamului nostru românesc.

Insoțit de P. S. Veniamin, P. P. O. O. protopopi R. G. Ancușa, Virgil Musta de preoți și popor, I. P. S. Sa urcându-se într-o trăsură se îndreaptă spre biserică unde, în dangățul clopotelor intră spre a rostii o rugăciune de mulțumită.

Serenada.

Ca să împărtășească noului episcop toată dragostea lor și pentru a procura P. S. Sale cât și înalților oaspeți dela reședința episcopoească un moment plăcut, corurile din Caransebeș au dat în cinstea P. S. Sale o serenadă.

Au participat la serenadă:

Corul Catedral;

Corul Reuniunii de cântări și muzică;

Corul Căminului Cultural și

Corul societății germane Phylharmonica.

Intre coruri s'a încadrat cuvântul primarului Dr. Isac Radulescu care asigură pe P. S. Sa de a fi cetățenii acestui oraș totdeauna și în viitor cum au fost și în trecut cu aceeași tărie și curățenie a simțămintelor pe lângă Vlădica lor. Episcopia, străveche instituție creștină ortodoxă aici, s'a menținut de-alungul atâtor urgii și greutăți din trecut, chiar când a fost surghiunită la Vârșeț. „De aceea, Prea Sfințite, populația acestui oraș, prin instalarea Prea Sfinției Voastre, sărbătorește astăzi totodată și izbânda luptei perseverente, ce a dus-o chiar în trecutul apropiat, pentru menținerea acestei episcopii, cu veche tradiție în orașul nostru, ca o podoabă veșnică, strălucitoare și neperitoare a Bisericii ortodoxe române.

Izbânda noastră a fost sigură, căci toți cari luptă pentru Hristos, Biserică și pentru dreptate, trebuie să biruiască“. Dragostea și alinirea cetățenilor, înțeleasă și susținută atât de cald de I. P. S. Mitropolit Nicolae, au apărut-o și în trecutul apropiat. Ne permitem cu această ocazie să aducem cele mai sincere mulțumiri și omagii de fii dreptcredincioși înalt Prea Sf. Sale, vajnicului și însuflețitului luptător pe teren național și bisericesc, veneratului nostru Mitropolit Nicolae, care a îmbrățișat cauza noastră dreaptă cu toată căldura inimii sale și ne-a sprijinit pentru a o duce la bun sfârșit“. Mulțumind I. P. S. Sale pentru grija din trecut, mulțumește și pentru alegerea ce a dat-o în persoana P. S. Veniamin, care și-a împlinit ucenicia în umbra chivotului legii șaguniene.

Profund impresionat, P. S. Episcop dela balconul reședinței împodobite cu verdeață și feeric luminată, mulțumește atât corurilor cari sunt fala Banatului cât și d-lui primar pe care îl asigură că deacum episcopia tot de aici va cărmui naia mântuitoare a credincioșilor din sudetul Banatului. „Episcopiile nu se mută ușor — răspunde P. S. Sa —; *crucile nu se dărîmă pe pământul românesc...* Vechea episcopie s'a statorit pentru vecie în acest loc! Iar „cetățenilor orașului le voi ajuta să-și sporească silințele de mai bine, îi voi primi și îi voi ajuta cu sfatul și modestele mele puteri fără nici o considerare la poziția sau caracterul lor.“

Cu această manifestație publică de proporții mari și neuitate, la cari au asistat toți cetățenii orașului ca și mulțimea oaspeților din afară, festivitățile din ziua premergătoare instalării au luat sfârșit.

Duminică dimineața.

Litia.

În mantia reavănelui de munte, pe străzi curate împodobite cu verdeață și cu steaguri tricolore furișându-se printre răcoarea unei dimineți de sfârșit de vară cu raze totuși treptat-treptat mai îndrăznețe, Ziua Domnului coboară asupra orașului nostru în auspicii de tainică lumină.

Centrul spre care încep încă la dela orele 7 să se îndrepteze pașii sunt — pentru preoți — Catedrala, iar pentru oaspeții ceilalți, Reședința episcopoească.

Și cu cât se apropie ora programului, strada principală, Ioan Popasu, devine tot mai populată, de intelectuali, ofițeri, școlari, doamne, copii în uniformă școlară și copilite în frumosul costum național.

La un moment se aud cântece de tropar. Iată-i, în frunte cu praporii vin Ostașii Domnului cari au găsit de a lor fitască datorie să ia parte la înscăunarea Păstorului și Conducătorului lor, la războiul împotriva păcatului; înaintează cântând troparul, prăfuiți și osteniți, ostași din depărtare și mulțime de câteva mii de țărani din satele din jur și chiar din depărtare în pitorescul port al Bănățenilor, vin până la reședință. De aci, ocolind pe aceeași stradă se încolonează cu direcția spre catedrală, în urmă vin preoții, unii vre-o 30 la număr îmbrăcați în odăjdii, alții peste o sută îmbrăcați în reverendă, apoi poporul, iar în urmă, litia condusă de preoți.

La orele 8,30 Prea Sfinția Sa Părintele Episcop Veniamin, în asistența PP. SS. episcopii Andrei, Vasile, Nicolae și Policarp pornesc spre catedrală. P. S. Sa merge sub baldahinul purtat de patru țărani din Caransebeș.

Coloana nesfârșită, dela un capăt la altul al străzii Popasu, acordurile troparului, balsamul binemirositor al tămâiei ce abura din cădelnițe și tot pitorescul litiei oferea un tablou unic, caleidoscopic: îmbinarea evlaviei cu pitorescul lumesc al mândrului nostru Banat!

Liturghia arhierescă.

După îmbrăcarea Prea Sfințiilor episcopi și a preoților slujitori s'a făcut primirea I. P. S. arhiepiscop și mitropolit Nicolae.

Mulțimea de oaspeți și de popor a participat cu renăscândă evlavie la marea slujbă arhierescă!

Amintim între personalitățile prezente la solemnități și chiar la sfânta liturghie: pe Escelența Sa d-I Radu Rosetti, ministrul culturii naționale și al Cultelor; Escelența Sa d-I General de Divizie Corneliu I. Drăgălina; Col. Ion A. Utză; prefect de Severin Lt.-Col. Andrian prefectul Cărașului; Rev. Dr. Nicolae Brânzeu prepozit și Iosif Popa canonic Logoj; Rev. Dr. Lothar Unterweger, prepozit dela Timișoara; Ilie Lungulescu, primpreședinte al Curții de Apel din Timișoara și Ion Popiștiu procuror general al Curții de Apel din Timișoara; Dr. Caius Brediceanu, fost ministru; Dr. Titus Popoviciu, fost ministru; Dr. Tiberiu Brediceanu, directorul Operei din București; Dr. Moise Ienciu, insp. ge-

neral din Min. Cultelor și alții, partea mare din ei fil ai Banatului.

Sf. Liturghie a fost pontificată de însuși I. P. S. Mitropolit Nicolae, asistat de PP. SS. episcopi Andrei, Vasile, Nicolae, Policarp și Veniamin al nostru; Arhim. Dr. L. Busuioac și prot. ic. stfori Emilian Cioran și R. G. Ancușa; protopopii Ier. Grovu, S. Seculin, Al. Baba, I. Câmpian și I. Oravițan; protodiaconii Ioan Circov, Teodor Roșca, diaconii Moga, Dărău, Dr. M. Chialda și Ilie Câmpian.

Răspunsurile liturgice au fost date de Corul Catedral (până la Heruvic) și de Corul Reuniunii Române de Cântări și muzică.

Solemnitatea instalării.

La sfârșitul sfintei Liturghii arhieriei și preoții celebranți, îmbrăcați în odăjdii au eșit înaintea sf. Altar în soleie.

Delegatul Guvernului citește poporului în biserică Decretul-Regal de confirmare a P. S. Veniamin Nistor ca episcop al Caransebeșului.

Păr. protopop ic. stfor E. Cioran dă cetire gramate mitropolitane de întărire a nou alesului și nou-hirotonitului Episcop Veniamin Nistor în scaunul episcopesc dela Caransebeș.

După citirea acestor decrete, I. P. S. arhiepiscop și mitropolit în cucernica ascultare a mulțimei neîncăpătoare în biserică, a rostit următoarele:

„Nu slăbim; ci de s'ar și strica omul nostru cel din afară, dar cel dinlăuntru se înnoește din zi în zi“.
II. Cor. 4, 16

Prea Sfințiți Părinți, Domnule Ministru, Iubiți Fii Sufletești,

Orice izvor de apă, orice rădăcină de copac și orice temelie de clădire trainică se află dincolo de exteriorul care se vede, într'un adânc ascuns care dăruiește și sprijină realitatea celor văzute. Când izvorul își păstrează puterea și rădăcinile copacilor seva, chiar dacă vin asupra apelor dela suprafață și asupra arborilor timpuri de uscăciune, paguba și ofilirea sunt numai pentru o vreme, căci puterea ce stă la temelia lor le înnoește degrabă.

Asemenea acestora, dar pe un plan cu mult mai trainic și mai înalt, se află ființele omenești și popoarele. Izvorul lor de viață se află înlăuntru și când acesta nu e atins, ba dimpotrivă stă în legătură cu forțele dumnezeiești cari îl împospătează, patimile și suferințele din afară nu au nici o importanță și nu descurajează pe cei ce le îndură. Tăria de credință și de nădejde a creștinului, căreia Sf. Apostol Pavel i-a dat o expresie atât de plastică în cuvintele dela cari am pornit vorba, nu se lasă sdruncinată de năcazurile și neajunsurile din laturea văzută a lucrurilor, ci rămâne neclintită, știind că dincolo de aparențe domnesc atotputernice marile realități pentru cari nu e nici

o greutate să restabilească într'o și mai mare splendoare cele văzute.

Neamul românesc a experiat din plin această convingere creștină, iubiții mei. Trecutul lui e un lanț aproape neîntrerupt de suferințe și de jertfe, de dureri și de neajunsuri în laturea trupească și văzută a existenței lui. De multe ori era atât de copleșit de lovituri, încât dușmanilor lui, li se părea că aproape nu se mai vede, că aproape s'a topit ființa lui. Dar adâncurile lui de suflet, în loc să slăbească, se înnoiau și creșteau în acest timp în chip minunat, încât la scurtă vreme existența lui țâșnia și mai puternic la lumină.

Nu mai departe decât anul trecut ni s'a rupt din trupul nostru cel din afară, din pământul strămoșesc bucăți mari la Răsărit și la Apus și o grea suferință și tulburare se abătuse peste viața neamului.

Dar n'am slăbit! Am păstrat nădejdea, întărindu-ne sufletul cu încrederea în Dumnezeu și pregătindu-ne pentru eforturile de azi. Iar înnoirea aceasta a puterilor noastre lăuntrice sub suflarea aspră a încercărilor din afară, se revarsă acum într'o luptă biruitoare care ne face să creștem în ochii uimiți ai neamurilor mai mari decum am fost, mai respectați și mai vrednici. Recucerim prin deslănțuirea forțelor noastre, ce stăteau încordate, teritoriul Patriei, restabilind și mai trainic întregirea neamului.

N'am ieșit încă deplin din greutăți. Hota-rele Țării încă nu sunt refăcute în toate părțile. În luptă cu dușmanul crucii și al neamului nostru dela Răsărit aducem jertfe grele și tot poporul gustă din paharul multor necazuri. Omul nostru cel din afară este încă obidit. Trupul nostru e în suferință, dar nu slăbim! Sufletul nostru gălgăie de viață și de voința de a învinge. Am fost în spitalele de răniți din Sibiu, București, Brașov. Am văzut răni grele și suferință multă. Dar pe fețele bravilor copii ai neamului scânteia bărbăția sufletului și mulțumirea că au putut aduce o jertfă în acest războiu sfânt.

Așa să fim și noi, iubiții mei fii sufletești. Să ne concentrăm toată grija și energia voinții întru înnoirea sufletelor prin ridicarea noastră spre izvorul tuturor puterilor și virtuților morale, spre Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos. S'au încercat în Țara noastră în anii din urmă toate mijloacele și toate metodele de înnoire și renaștere națională. S'au alcătuit tot felul de fronturi, cu defilări, devize și uniforme. Dar nu s'a făcut încă apel cu sinceritate la forțele credinții religioase, cari singure sunt în stare să pătrundă în adâncurile sufletelor și să le

prefacă din temelie. Fără o pătrundere a puterilor credinții în conștiința neamului și în toate compartimentele vieții publice și de stat, este cu neputință o adevărată înnoire cu ajutorul căreia să începem o altă viață cu fapta, nu cu vorba, înlăturând atâtea rele cari prea ne-au năpădit după războiul trecut.

Ne trebuie o refacere sufletească profundă, o întoarcere la ceea-ce a format taina existenței noastre etnice, la credința care a susținut viața sufletească a nației noastre în vremuri când nimic nu-i stătea în ajutor și totul îi era împotriva.

Sunt folositoare și programele tehnice, de îndrumare a producției, de repartitie mai dreaptă a bunurilor, de înzestrare a Armatei; dar factorul de temelie de care depinde succesul și'n aceste domenii și de care depinde viitorul nostru este *inoirea forțelor morale ale națiunii*. Dacă nu se va da toată grija acestei probleme centrale a existenței neamului nostru, orice altă silință este zadarnică. Chiar biruințele de pe fronturi, câștigate prin vitejie și jertfă, nu le vom putea valorifica spre mărirea și întărirea durabilă a a neamului, de nu vom fi în stare să înoinm și vindecăm statornic sufletul neamului prin forțele superioare ale creștinismului profund și sincer. Orice abatere dela această problemă capitală este o diversiune care mai curând sau mai târziu se răsbună amar.

Iată, Prea Sfințite, la ce misiune mare vei avea să colaborezi în aceste vremuri de răscruce, urcând scaunul vlădicesc dela Caransebeș. De pe această culme evanghelică vei avea să propovăduiești voia lui Dumnezeu turmei ce-ți este încredințată și să lucrezi pentru înoinrea sufletească a neamului din scumpul nostru Banat.

Să ai veșnic înaintea țințele spirituale de renaștere și de mântuire a sufletelor, de înălțare a lor la comuniunea cu Domnul nostru Iisus Hristos. Să-ți încălzești cu ele sufletul Prea Sfinției Tale și al preoției eparhiei, ca să puteți chema cu succes spre ele și poporul dreptcredincios. Toate celelalte mijloace și lucrări ale Bisericii să fie puse în slujba țințelor spirituale, pentru cari s'a întrupat Fiul lui Dumnezeu și a pătimit pe cruce.

Iar răspunderea pentru această înfricoșată îndatorire n'o lăsăm din mâna noastră, pentru că nu ne este îngăduit să o lăsăm. Așa înțelegem noi autonomia bisericească: este identificarea Bisericii cu răspunderea pentru misiunea primită dela Domnul spre mântuirea sufletelor.

Fii, Prea Sfințite, pe toată linia un vajnic apărător al autonomiei bisericești, împreună cu tot clerul și poporul. Pentru noi autonomia nu este o literă moartă, înscrisă într'un paragraf

de lege, ci e o poruncă dumnezeiască săpată adânc în inimile noastre. Statul să fie fericit că are o Biserică ce nu e bucuroasă să se desfacă de răspunderea ce i-a dat-o Dumnezeu, aruncând-o pe umerii altora.

La această răspundere Te cheamă, Prea Sfințite, tot ce a însemnat Biserica noastră în îndelungatul ei trecut pentru neamul românesc. Noi i-am dat acestui neam minunata lui concepție despre lume și viață, prin care a trăit și s'a precizat ca o entitate națională, atât de originală și superioară. La altarul Bisericii i-am făurit sufletul unitar al acestui neam ori unde se găsește, i-am sădit virtuțile și i-am ocrotit comorile sufletești prin cari s'a păstrat dealungul veacurilor identic cu sine însuși. Pe genunchii ei și-a alcătuit limba și i s'a umplut de toate miresmele simțirii duhovnicești. Prin școlile ce i le-am dat i-am dezvoltat cultura pe linia firească a ființii sale. I-am organizat până și viața economică, dela îndrumările gospodărești prin preoții satelor și până la autonomizarea lui financiară prin întemeierea institutelor de credit. „Tuturor toate s'a făcut“ sfânta noastră Biserică, întocmai ca o mamă bună, ca pe toți fiii ei să-i mântuiască și să-i scoată la libertate și unire națională.

Acest trecut bogat în iubire și fapte Te obligă, Prea Sfințite, să stai la înălțimea lui. Stai atent și ascultă cu înțicrare glasul lui Ioan Popasu, sfetnicul marelui mitropolit Șaguna și luminatul organizator al eparhiei, ca și al tuturor vlădicilor următori lui, cari toți și-au înviorat devotamentul în acelaș duh șagunian. Ține la această tradiție șaguniană fără șovăire, căci ea te va lumina să înțelegi nevoile fiecărei zile.

Coboară din vistieria credinții și a harului puteri mângăietoare și întăritoare de suflete în aceste vremuri de războiu. Fă pe fiecare din păstorii Prea Sfinției Tale să simtă aproape pe Dumnezeu, să-l simtă și soldații de pe front, dându-le ajutor spre biruință grabnică asupra vrăjmașilor.

Inspiră-Te din marile aspirațiuni ale neamului și Te fă purtător și crainic neostenit al lor. Mai avem de readus la trupul Țării o scumpă fășie ce sângerează și ne chiamă. În sufletul nostru purtăm Ardealul întreg și întreg vrem să-l vedem în libertate.

Indeamnă-ți clerul să stea lângă sufletul neamului. Această chemare i-o fac și eu acum, ca din căldura lui, susținută de puterile harului, să propage căldura în fiecare fiu al neamului. De preoți depinde în mare măsură ca sufletul

neamului să se înnoiască și să crească și în mijlocul împrejurărilor aspre de astăzi.

Trinitem din această întâlnire a noastră sub razele harului ajutor al Duhului Sfânt, cuvântul nostru de iubire ostașilor cari luptă pe front pentru a opri puhoiul baljocoritorilor de Dumnezeu și de biserică. Domnul să binecuvinteze jertfa lor și să o răsplătească cu un viitor mai frumos pentru Țară și cu fericirea cerească pentru sufletele lor.

Binecuvântarea lui Dumnezeu Tatăl și a Domnului nostru Iisus Hristos să se reverse îmbelșugată peste tot neamul nostru, hărăzindu-i să vadă cât mai neîntârziat împlinirea tuturor aspirațiilor sale și sosirea unor vremi de pace și de bună sporire în toate.

Doamne al puterilor fii cu noi! Amin.

Isprăvind această magistrală cuvântare, program viu pentru orice biserică creștină din orice loc, I. P. S. Sa conduce pe Prea Sfințitul Veniamin în tronul episcopesc.

Cinstind cu înșasă prezența sa praznicul duhovnicesc al Caransebeșului, Escelența Sa dl ministru Gen. Radu Rosetti ține să dea glas cuvântării importante ce urmează:

*Inalt Prea Sfințite,
Prea Sfințite,
Iubiți Credincioși,*

Sunt biruințe cari scoboară și înfiângeri cari înalță. O astfel de înfiângere a fost cea pe care a suferit-o neamul nostru anul trecut, când s'au prăbușit fără luptă hotarele țării și provincii românești, alipite la sânul patriei cu jertfele atâtor vieți, au fost cotropite de vecini hrăpăreți. Și cum nenorocirea nu vine niciodată singură, ca o supremă încercare venită de sus, s'au deslănțuit forțele ascunse ale pământului și au pricinuit ruine în sate și orașe, lăsând pradă mizeriei, în preajma iernii, multe vieți omenești.

Când în zorii anului acestuia se credea că Statul și societatea românească și-au regăsit echilibrul și se pregăteau să înfrunte greutățile vremii, a izbucnit mișcarea nesocotită dela 21-23 Ianuarie, care a pus în primejdie însăși ființa Statului. Neînțelegerile și frământările lăuntrice amenințau astfel unitatea neamului tocmai în clipele grele, când mai mult decât oricând se simțea nevoia acestei unități, spre a putea face față primejdiilor din afară. Puterea de rezistență a neamului era pusă la mare încercare. De veacuri neamul nostru nu trecuse prin împrejurări mai grele. Dar din mijlocul frământărilor și din viforul primejdiilor s'a ridicat biruitor și curățit prin suferință. Sufletele bărbaților de seamă se călesc prin durere. Forța morală de care a dat dovadă neamul nostru în toate

împrejurările grele ale necăjitei sale vieți, isvorește între altele din adâncurile nepătrunse ale Bisericii noastre strămoșești. Aceasta a fost în cursul veacurilor una din pârghiile pe care s'a rezemat neamul nostru.

Nu putem prevedea ce ne aduce ziua de mâine. Un lucru e sigur. Biserica poate avea un rol de seamă în refacerea morală a țării. Dela felul cum slujitorii altarului vor ști să-și îndeplinească misiunea, atârnă în bună parte soarta și viitorul neamului.

Azi, când războiul ne-a redus la sânul patriei, prin vitejia oștilor conduse de marele nostru Conducător, Basarabia și Bucovina de nord, neamul nostru e din nou chemat să-și îndeplinească misiunea istorică, de strajă a civilizației europene la porțile orientului. Se reia astfel vechea și glorioasă tradiție a voevozilor români de odinioară, apărători cu sâbia ai creștinătății față de cutropirea necredincioșilor.

În această atmosferă de înviore, când neamul nostru, renăscut, pornește din nou pe drumul destinelor sale, aici în Caransebeș, vechiu centru al cnezilor și nobililor români, reședința Banilor de Severin, cu vechi tradiții de cultură românească, asistăm la înscăunarea Prea Sfințitului Veniamin în vechiul scaun vlădicesc al Banatului. Nicăeri ca în această regiune continuitatea neamului nostru nu este mai puternic scrisă. Urmele romane ca și amintirea strămoșilor daci răsar pretutindeni, dar ele se învederează mai ales în înfățișarea și conștiința bănățeană. Pământ de veche cultură, aici și învățătura creștină pare a fi prins rădăcini mai de vreme.

Dintre toate episcopii ardelen, Caransebeșul a păstrat cele mai strânse legături cu metropolia Sibiului. Aproape toți ierarhii bănățeni s'au format în atmosfera și școala sibiană, unde cultul marelui Mitropolit Andrei Șaguna e vecinic viu. Cărturarii Ioan Popasu și Nicolae Popea, păstori ai eparhiei reînființate a Caransebeșului în a doua jumătate a veacului trecut, erau ucenicii apropiați ai marelui Mitropolit, crescuți și îndrumați în mediul sibian. Această legătură se întărește acum prin înscăunarea Prea Sfințitului Veniamin, crescut, îndrumat, și povățuit de I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului, care a făcut din Metropolia Sibiului un centru ortodox de seamă. Astfel episcopia Caransebeșului urmează linia trasă de marii înaintași.

Prea Sfințitul Veniamin își trage obârșia dintr'o veche familie preotească. Și-a câștigat o bogată destoinicie în administrația bisericească, pe care a servit-o cu cinste și demnitate. Fire deschisă și senină, pricepătoare a durerilor și nevoilor celor mulți. Eparhia Caransebeșului primește

în Prea Sfințitul Părinte un înțelept păstor și un vrednic slujitor al altarului, în spiritul tradiției șaguniene.

Sarcina păstoririi sufletelor pe care o luați Prea Sfințite e deosebit de grea, fiindcă asupra ei apasă o lungă și strălucită tradiție și mai ales pentru că împrejurările de azi, cu frământări prielnice rătăcirii, scot la suprafață probleme noi în legătură cu păstoria credincioșilor. Toate marile prefaceri sociale se caracterizează și printr'o sete nepotolită după cele duhovnicești. Această năzuință spre cele cerești trebuie îndrumată de Biserică.

Cel ce se rupe de Biserica strămoșească, rupe cu trecutul, cu tradiția românească și se desrădăcește din însăși viața națiunii.

În vremile prin care trecem, nu mai sunt de ajuns numai slujbele divine, ci trebuie ca un duh nou să îndrumeze sufletele spre o viață nouă. Biserica trebuie să lupte față cu curentele nesănătoase; ea trebuie să fie vie, activă și luptătoare.

Deaceia urarea ce v-o fac, Prea Sfințite, în calitate de Ministru al Culturii Naționale și al Cultelor, în clipa când luați cârja păstoririi sufletelor din această parte a Banatului, este să ridicați această episcopie „podoaba și gloria Caransebeșului dealungul veacurilor trecute, la înălțimea vremilor prin cari trecem.

Intru mulți ani Prea Sfințite Părinte!

Este rândul Prea Sfințitului nostru episcop Veniamin să rostească mult așteptatul său cuvânt sârbătoresc, pe care îl publicăm în fruntea foii.

Terminat actul instalării, Prea Sfinția Sa împarte însuși anafora fiilor săi sufletești, cari abia răzbesc la sfânta pâine.

După acestea cu litiă Prea Sfințitul și tot soborul de preoți sunt conduși la Reședință.

Recepțiile.

Cu considerare la programul bogat al festivităților, recepțiile au fost comprimate. Totuși, numărul lor a sporit în cele din urmă, căci aproape toți cei de față au ținut să exprime omagiul lor de bune urări noului Prea Sfințit Episcop.

Seria cuvântărilor a deschis-o pâr. protopop ic. stfor Em. Cioran în numele Mitropoliei și al Asociației clerului „Andrei Șaguna”; prof. ic. stfor R. G. Anușă în numele Clerului și poporului din eparhie; Rev. Dr. Nicolae Brânzeu în numele P. S. Ioan episcopul român-unit dela Lugoj; Rev. Dr. L. Unterweger în numele P. S. Dr. Augustin Pacha episcop romano-catholic dela Timișoara; Pr. Andreas Birkner în numele comunității evanghelice și Pr. Müller B. în numele comunității reformate din Caransebeș; Col. I. Utz în numele populației, a instituțiilor și societăților din județul Severin; Lt. Col. Andrian în numele județului Căraș; dl Ilie Lungulescu în numele Magistraturii din Banat; Col. Greceanu în numele armatei din Caran-

sebeș; Gral Dragalina în numele ofițerilor și soldaților Corpului 6 armată; Col. Boldea președ. Comunității de avere, în numele populației grănicerești; Dr. Al. Butoarcă în numele Românilor din Banatul fost iugoslav; preotul Suveică în numele Românilor din Timoc; dl N. Ionescu în numele fraților din Timocul bulgăresc și Dr. Vasile Mircu în numele Oștii Domnului.

Răspunzând la un loc Prea Sfinția le mulțumește la toți și fiecăruia în parte pentru urările în care simte un sprijin și o bună încurajare în misiunea grea ce și-a ales. Asigură pe toți de dragoste și înțelegere spre sporirea în lume a binelui, condiția esențială a împărăției cerești pentru venirea căreia în lume ne rugăm zilnic.

Banchetul. Sfârșitul festivităților.

La orele 2 a avut loc în sălile spațioase ale Internatului teologic masa comună.

A luat parte I. P. S. Mitropolit Nicolae, D-I General R. Rosetti, General C. Dragalina, PP. SS. Episcopi, delegații, oaspeții și membrii Adunării eparhiale.

I. P. S. Sa a toastat pentru sănătatea Majestății Sale Regelui și a Conducătorului, Mareșal Ion Antonescu. D-I Ministru a toastat pentru I. P. S. Sa și pentru noul episcop.

Cu acestea, într'o atmosferă de mulțumire deplină și adâncă reconfortare sufletească, serbările intronizării au luat sfârșit.

Cosmogonia biblică și teoriile științifice

(Continuare)

De: Prof. I Firca

Ceeace face ca oricine ar fi dornic să știe precis sau chiar aproximativ timpul ce a trecut dela acel început până azi să-l calculeze prin altfel de metode decât cele biblice, căci întrebarea aceasta fiind de ordin istoric, geologic și astronomic, ea nu aparține adevărilor de credință, cari pot fi găsite în Sf. Carte ¹⁾ iar Mântuitorul când a spus învățăceilor Săi înainte de Înălțarea la cer că nu este al vostru a ști anii sau timpurile pe care Tatăl le-a pus întru a sa stăpânire ²⁾ desigur că nu a înțeles numai imposibilitatea omenirii de a scruta viitorul ori trecutul în așa fel ca să fie cândva deplin lămurită despre cele ce au fost și cele cari vor fi, ci mai ales lipsa de folos a unor asemenea cunoștințe pentru ceeace este esențial pentru om în ordinea religioasă: mântuirea sufletului lui.

Ceeace nu a împiedecat însă pe savanți de a întreprinde cercetări în acest sens, foarte importante pentru valoarea lor științifică în sine, deși după cum vom vedea sunt atât de neînsemnate și mai ales atât de imprecise rezultatele la

1) Cf. Dr. Franz Meffert, *Die Bibel und das Alter des Menschengeschlechtes*, în *Gesammelte apologetische Volksbibliothek* Erster Band, 1911, p. 47.

2) Fapte I 7.

cari au putut ajunge, „rezultate provizorii și lipsite de rigurozitatea științifică recerută 3)“.

Cele mai precise dintre metodele atât de puțin precise pentru stabilirea succesiunii cronologice a evenimentelor geologice sunt următoarele:

a) *Procedeul bazat pe salinitatea mării*, care plecând dela presupunerea că sărurile oceanice provin de pe continente, pe baza volumului apelor vărsate anual de râuri în mare și a conținutului în săruri a acestor ape „dulci“ raportat la salinitatea medie actuală a mărilor, a oferit pământului dela prima stabilire a bazinurilor oceanice până azi o vechime de 100-150 milioane de ani după *Joly* 4).

b) *Metoda bazată pe grosimea totală a straturilor sedimentare*. Făcându-se raportul între această grosime totală a depozitelor sedimentare (de 100 de Km. după *Sollas*) și între aceea a depozitelor cari se formează într'un an pe fundul oceanului (7-10 cm. într'un secol, după *Joly*) rezultatul la care se ajunge este tot de 100-150 milioane de ani, pentru vechimea litosferei sedimentare 5).

Această metodă foarte simplă ar avea avantajul de a ne permite să stabilim și vârsta subdiviziunilor geologice intermediare, dar din cauza variațiilor după regiuni și zone de adâncime ale mării în cari s'au depus sedimentele, rezultatele diferă atât de mult dela un autor la altul, încât practic metoda apare ca direct inutilizabilă 6).

În însuși sânul erei quaternare în care alternanța păturilor de culoare mai închisă și mai deschisă ar permite după *De Geer* stabiliri foarte precise, datele ultime ale geologilor diferă totuși mult între ele.

Așa în timp ce unii numără dela începutul diluvialului până azi 100.000 ani, *Penck* dă pentru același timp 240.000 de ani iar *Hildebrandt* pentru cele 4 perioade glaciare, împreună cu cele 3 perioade interglaciare dintre ele și cu cea postglacială de după ele numără nu mai puțin de 530.000 de ani. Dela ultima perioadă glacială ar fi după *Penck* 50.000 de ani, după *Steinmann* 20.000 - 50.000 de ani, după *Heim* 10.000 de ani. Dela retragerea definitivă a ghețarilor din Rusia, după *De Geer* ar fi trecut 7.700 de ani, dela începutul paleoliticului ar fi 50.000 de ani, iar din magdalenian, după *Lugéon* sunt 20.000 de ani. Toate aceste cifre nu au desigur decât o valoare foarte relativă și deci foarte redusă 7).

3) Sava Atanasiu, *Curs de Geologie Stratigrafică*, Bucur. 1931, litograf p. 20.

4) Cf. *ibid.* pp. 20-22.

5) *ibid.* p. 22.

6) *ibid.* p. 22-23

7) Cf. *ibid.* p. 23-24; Prof. Dr. Johannes Riem, *Weltenwerden Eine Kosmogonie*, Hamburg 1925 p. 161 sq.

c) *Metoda bazată pe radioactivitate*. Ipotetic, particulele ale nebuloasei primitive, din care s'au separat corpurile sistemului nostru solar continuau să cadă la suprafața planetei noastre și după individualizarea ei, în special cele de elemente cu greutate atomică mare, ca plumb, uraniu, thoriu etc. oprindu-se în păturile superficiale, așa cum reiese din calculele lui *Joly* și *Holmes* 8).

Păstorului — mult așteptat

Părinte Prea Sfințite,
Venit-ai din Sibiu
În granița lui Doda
Să strigi cuvântul viu.

Aduci comoară scumpă,
Izvor de mare dar
Din Duhul lui Șaguna,
Sfințitului Altar.

Cu preoții cucernici
Să faci apostolat,
Și'n Via cea de taină
S'ajungi un rod bogat.

Biserica și școala
La una să le-aduci,
Să lucre împreună
Sub scutul sfintei Cruci.

Prin sate năcăjite,
Creștinilor la toți
Să dai învățătură
Din inimă — cât poți.

Dieceza noastră-i mică
Dar mult de lucru'n ea
Ș'o mare rugăminte
Stăpâne — am avea.

La noi în Caransebeș
Să stai pân' la sfârșit,
Din Ceri să iai cununa
Cu rostul împlinit.

Așa se roagă turma
Părinte Veniamin,
Să 'mbătrânești în darul
Lui Dumnezeu — amin.

24 August 1941.

G. B

8) Emile Belot, *Enseignements de la cosmogonie moderne*, Paris (Bloud et Gay) 1932 p. 77.

August 24

Duminică — din Ceriuri: O zi bogată'n soare,
Ierusalimul nostru-i în plină sărbătoare.
Și clopotele sună la sfânta Catedrală
Și cheamă credincioșii, în cale triumfală.

Ei vin cântând cu lita, purtați de o credință,
Să ia pe Arhiereul din vechea reședință.
Și Ceata preoțească, cu multe brâne roșii,
Prin Sfintele tropare încheagă credincioșii.

Puțină așteptare... și iată, că Stăpânul,
Apare'n fața lumii, primindu-l baldachinul.
In urmă-i vin și Frații, mai mari în Păstorire,
Arhangheli în podoabe, de-o sfântă strălucire.

Și clopotele iară, s'aud în armonie
Și lumea se pornește la sfânta liturghie.
Se umple Catedrala, uimește-se poporul,
De taina slujbei noastre, cum cântă sus și
Corul.

Așteaptă toată lumea, vorbirea de 'ntronare.
Pe care o rostește Păstorul cel mai Mare.
Și 'naltele decrete, la noua Păstorire,
Le-ascultă credincioșii, în vis de fericire.

Răspunde Arhiereul: Că'n Via cea de taină
Va 'mpodobi Altarul cu-a Ceriurilor haină.
Ajută-i Doamne Sfinte, ca Pavel să pornească,
Cu Duhul să'ntărească, credința strămoșească.

G. B.

ȘTIRI

Prea Sfințitul Părinte Episcop Veniamin mulțumește și pe această cale tuturor cari i-au trimis felicitări și urări de bine din prilejul înscunării P. S. Sale la Caransebeș și le împărtășește arhieresti binecuvântări.

Conducătorul Statului — Mareșal al României.

Majestatea Sa Regele nostru Mihai I a înălțat la rangul de mareșal pe dl. General Ion Antonescu, Conducătorul Statului. Actul M. S. Regelui nu este decât ecoul dragostei și recunoștinței tuturor Românilor cari văd în Conducătorul Statului pe omul providențial chemat să refacă onoarea și granițele firești ale neamului românesc!

Dl. General Radu Rosetti, ministru al Culturii naționale și al Cultelor a ținut să participe personal la actul măreț al intronizării Prea Sfințitului nostru Episcop

Veniamin spre a-i remite Decretul Regal de confirmare în Scaun. Dl. ministru a rostit și o frumoasă cuvântare pe care o publicăm în cadrul dării de seamă asupra festivităților.

Misionarism în Basarabia și Transnistria. Din inițiativa I. P. S. Arhiepiscop și Mitropolit Dr. Nicolae Bălan la începutul lunii Septemvrie se întreprinde o misionară de reîncreștinare și întărire a fraților noștri din Basarabia și Transnistria eliberați de sub jugul comunismului. Insuși Prea Sfințitul nostru Episcop Veniamin, abia Dumineca trecută intronizat va pleca în propagandă misionară însoțit de zece din cei mai buni preoți ai noștri.

La 9 Septemvrie se începe școala. Dl. ministru al Școalelor a dat o circulară în baza căreia toate școalele, primare și secundare vor începe cursurile la 9 Septemvrie. Deschiderea anului școlar 1941|1942 va fi pretutindeni precedată de un serviciu divin spre a se dovedi că suntem țară creștină.

Școala pe făgașul Bisericii. La ordinul dlui General Radu Rosetti Ministrul Școalelor directorii de școale au primit îndatorirea ca până la 1 Octomvrie a. c. să instrueze cu școlarii coruri pe două voci, spre a da răspunsurile liturgice. Măsura Domnului Ministru, demnă de toată lauda, este o fericită revenire la metodele din trecut, când școala, inspirându-se din învățătura creștină, își rânduia programul ei de muncă alături de Biserica, în umbra ocrotitoare a sfintei Cruci. Revenind la drumul bătătorit de înaintași, vom găsi mai repede și mai ușor calea refacerii și întăririi noastre!

Note oficiale.

Nr. 4528 Sc. 1941.

Anul nou școlar, conform celor stabilite de Dl. ministru al Școalelor General Radu Rosetti, va începe la 9 Septemvrie, făcându-se deschiderea în cadre solemne.

Este dorința Domnului Ministru, dar este și dorința noastră ca în acea zi să se facă în biserici serviciul Chemării Duhului Sfânt, în prezența învățătorilor și a elevilor, iar după aceea întreaga asistență să treacă la școală unde se vor stropi pereții școlii cu apă sfințită.

Dorind să fie deplin edificat asupra unor momente și lucruri în legătură cu școala, Dl. Ministru cere ca să i se trimită rapoarte din partea fiecărui preot, cuprinzând următoarele:

a) Dacă deschiderea anului școlar a avut loc în ziua de 9 Septemvrie cu ceremonialul cuvenit.

b) Dacă localul școlii a fost reparat și se găsește în bună stare.

c) Dacă școala are lemnele de foc necesare pentru iarnă.

Rapoartele preoților vor fi trimise îndată Oficiului Protopopesc, care cel mai târziu la 15 Septemvrie le va înainta încoace.

Dupăce rapoartele vizează și o chestiune de mare interes religios-educativ iar Domnul Miniștru dorește să aibe aceste rapoarte până la data de 20 Septemvrie a. c., punem mare pond pe datele prevăzute în acest ordin circular.

Caransebeș, la 28 August 1941.

Episcopul:
† **VENIAMIN**

Consilier referent:
Nicolae Cornean

Nr. 4554 Sc. 1941.

În Sibiu funcționează, refugiată din Cluj, mănăstirea de maici „Sf. Elisaveta“.

Pusă sub oblăduirea Bisericii, mănăstirea aceasta pregătește elementele valoroase, necesare pentru misiunea de maici de caritate, misiune căreia aici la noi nu i s'a putut da până acum atențiunea cuvenită.

Cursurile organizate de această mănăstire se deschid la 1 Octomvrie a. c. primindu-se fete probate în viață evlavioasă și curățenie creștinească.

În vederea primirii se cer următoarele condițiuni:

1. Să fie româncă ortodoxă.
2. Să fie de naționalitate română.
3. Etatea între 18—30 ani.
4. Să fie sănătoasă.
5. Să fie absolventă a 4 cl. secundare.

Dacă vre-un element foarte valoros ar dori să între la Mănăstire fără 4 cl. secundare în mod excepțional, ar putea eventual să fie primit.

Cererile de primire, timbrate în regulă, se vor înainta Prea veneratului Consiliu Arhiepiscopesc din Sibiu până la 15 Septemvrie a. c. însoțite de următoarele acte:

1. Extras de botez.
2. Extras de naștere.
3. Certificat de naționalitate.
4. Certificat de moralitate dela oficiul parohial.

5. Certificat de sănătate.
6. Certificat de școală.
7. Declarația părinților sau rudeniilor, făcute în fața alor 2 martori și a unei autorități oficiale, că se obligă a restitui Sf. Mănăstiri, în caz de retragere din vina elevei, cheltuielile de întreținere.

Elevele surori primite vor trebui să se prezinte la Mănăstire între 15—22 Septemvrie a. c., iar cursurile se încep la 1 Octomvrie a. c.

Elevele primite vor avea să aducă cu ele: 2 cerceafuri pentru pat și 2 cerceafuri pentru plapumă, 1 plapumă sau pătură (țol), 1 pernă și 2 fețe de pernă, 2 perechi pantofi negri, 4

perechi ciorapi negri, 2 rochii negre, 2 șurțuri negre închise și lungi, 1 palton negru de iarnă, 1 pardesiu negru, 1 sveter de lână (negre) 4 cămăși de zi și 4 cămăși de noapte.

După primirea elevelor în Sf. Mănăstire, toată grija viitoare pentru susținerea lor cu hrană și îmbrăcăminte cade în sarcina Mănăstirei, care le va ocroti cu toată iubirea până la sfârșitul vieții lor.

Cursurile durează doi ani după care li se eliberează o diplomă de surori de caritate și după o ascultare de câțva timp, dacă vor dovedi vieață cucernică, vor intra în cinul călugăresc.

Cucer. Preoți vor îndemna pe cele ce ar fi potrivite la această misiune să se dedice ei și să-și înainteze cererile de primire prin Oficiile parohiale, până la termenul fixat.

Caransebeș, la 28 August 1941.

Episcopul,
† **VENIAMIN**

Cons. ref.
N. Cornean

„Pârvoana“ Institut de credit și economii ca societate pe acții în Pârvoana.
Capital Lei 605.000. Rezerve Lei 521.000
Inscrisă în registrul Bancar sub Nr. 16 din 1935

Convocare.

Domnii acționari ai băncii Pârvoana Institut de credit și economii ca societate pe acții în Pârvoana, sunt invitați la Adunarea Generală extraordinară, care se va ține în Pârvoana la **18 Septemvrie anul 1941 ora 11 a. m.** în localul institutului.

Ordinea de zi:

1. Deschiderea adunării generale și designarea a unui notar și a doi verficatori.
2. Modificarea statutelor.

În cazul că adunarea generală extraordinară n'ar întruni numărul de acționari cerut de lege și statute, atunci adunarea generală extraordinară se va amâna și se va ține în ziua de **28 Septemvrie 1941** la aceeași oră și cu acelaș program, fără considerare la numărul acțiilor și acționarilor prezenți.

Pârvoana, la 5 August 1941.

Consiliul de Administrație.

N. B. Domnii acționari care doresc a participa cu vot decisiv în persoană sau prin plenipotențiați, sunt rugați a-și depune acțiunile și plenipotențele până la 15 Septemvrie 1941 ora 12 a. m. la cassa institutului.

INSTIINȚARE

Organele de control pe teren au constatat că populația, nerespectând sfaturile, ordinele și instrucțiunile date de către autorități, au ridicat de pe locurile unde au căzut, parte din bombele incendiare neexplodate și le-au dus la domiciliu.

Intrucât prin acest procedeu se face imposibilă o cercetare urgentă de către echipele speciale, a diferitelor bombe lansate de aviația inamică, iar pe de altă parte se pune în pericol atât viața celor cari și-au însușit aceste obiecte, cât și a vecinilor:

Se atrage atenția publicului se predea grabnic celor mai apropiate organe militare (Pompieri) Jandarmi, Poliție, Zone Aeriene, Comandanți de Garnizoană, toate bombele incendiare sau resturile din bombele explosive pe care și le-au însușit.

Totodată se aduce la cunoștința tuturor, că nimeni nu are voie să circule în apropierea locurilor unde au căzut bombele nexplodate sau chiar explodate și nici să atingă aceste bombe, sau resturi din ele.

Organele de control pe teren au primit ordin să dreseze formele legale tuturor celor care sunt dovediți că și însușesc astfel de obiecte și să fie trimiși în fața tribunalelor militare.

JUDECATORIA MIXTĂ CARANSEBEȘ

Secția cf. Nr. 1032/1941.

Publicațiune de licitație și condițiunile de licitație.

În cauza de eșire din indiviziune a lui Dr Iancuț Gheorghe dom. în Caransebeș contra urmăritei Bei Maria dom. în Bucușnița, judecătoria dispune. 1) Licitațiunea de urmărire în baza art. 144, 146, 147, din legea LX. din 1881, asupra imobilului înscris în c. f. a comunei Bucușnița din circumscripția Tribunalului Caransebeș și a judecătăriei mixtă Caransebeș Nr. coalei c. f. 521 Nr. de ord. A. I. top. 183|1 Grădina în Intravilan de 219 stp. Nr. top. 184|1 Casa Nr. 13 cu curte în Intravilan 75 stp. Prețul de strigare de 5000 Lei.

2. Fixează termenul pentru ținerea licitațiunii, pe ziua de **17 Septemvrie 1941 ora 10 a. m. la Primăria comunei Bucușnița.**

Caransebeș, la 18 Iunie 1941.

Judecător :

dir. c. f.

Dr. Ștuiber m. p.

Dim. Lăzărel m. p.

Pentru conformitate dir. c. f.

L. Lăzărel

Aviz.

In urma urcării prețului cerii și a celorlalte articole împrenuate cu fabricarea luminilor Fabrica eparhială de lumini a fost constrânsă să urce prețul luminilor de ceară la

450 lei

Judecătoria mixtă Caransebeș, secția c. f.

Nr. 805/1941 c. f.

Publicațiune de licitație și condițiunile de licitație.

În cauza de executare pornită de următorul Bistriean Anghel dom. în Glimboca contra urmăritului Madincea Ion (căs. cu Gemenariu Ana) și Lădăriu Gheorghe (căs. cu Gașpar Ana) dom. în Glimboca, la cererea următorului judecătoria ordona licitațiune execuțională în baza art. 144, 146 și 147 din Legea LX. din 1881, — asupra imobilului (proprietatea lui Lădăriu Gheorghe) înscris în c. f. a com. Glimboca (din circumscripția Trib. Caransebeș) Nr. c. f. 384 Nr. de ord. A. I. 1-2 Nr. top. III Casa Nr. 50 cu curte în Intravilan de 65 stp. Nr. top. 112 Grădina în Intravilan de 90 stp. Nr. de ord. A. II. 1-2 Nr. top. 113 Grădina în Intravilan de 90 stp. Nr. top. 114 Casa Nr. 51 cu curte în Intravilan de 65 stp. cu prețul de strigare de 30.000 Lei, Nr. de ord. A. III. 1-2 Nr. top. 3500 Grădina în Baia de 657 stp. Nr. top. 3501|2 Grădina în Baia de 1116 stp. cu prețul de 7200 Lei, A. + 1 Nr. top. 1768|1 Fânaț în Dărăbanț de 1 jug. 20 stp. cu prețul de strigare de 2.640 Lei, A. + Nr. top. 2316 Fânaț în Radina de 737 stp. prețul de strigare de 6.400 Lei, A. + 3 Nr. top. 2888 Grădina în Mlaca de 939 stp. prețul de strigare de 8.800 Lei, A. + 4 Nr. top. 3301 Grădina în Satu Bătrân de 567 stp. cu prețul de 5600 Lei, asupra 1/2 parte a lui Madincea Ion din imobilul crpins în coala c. f. Nr. 436 a comunei Glimboca și aume: cu menținerea dreptului de uzufruct viager intabulat sub C. 6 în favoarea Elenei Romănu născ. Ardelean și sub C. 7 în favoarea vād. Ana Luca Lădăriu născ. Carabaș: Nr. de ord. A. I. 1-2 sub Nr. top. 1679|5 Arabil în Ferigi și Nr. top. 1680|5 Arabil în Ferigi circa 800 stp. prețul de strigare de 1.840 Lei, A. + I. Nr. top. 2838|1 Grădina în Mlaca de 314 stp. prețul de strigare de 720 stp. A. + 2 Nr. top. 2839|1 Grădina în Mlaca de 205 stp. cu prețul de strigare de 480 Lei, A. + 3 Nr. top. 2861 Fânaț în Mlaca de 1040 stp. prețul de strigare de 3.680 Lei, asupra 1/4 parte a lui Madincea Ion din imobilul cuprins în coala c. f. Nr. 437 a comunei Glimboca Nr. de ord. A. I. 1-4 Nr. top. II Fânaț în Intravilan de 346 stp. Nr. top. 12 Arabil în Intravilan de 602 stp. Nr. top. 13. Grădina în Intravilan de 194 stp. Nr. top. 14 Casa Nr. 4 cu curte în Intravilan de 105 stp. prețul de strigare de 15.000 Lei, cu menținerea dreptului de habitațiune intabulat în favoarea vād. Cumbria Manoilă Madincea născ. Gașpar, în fine asupra 1/2 parte a lui Madincea Ion din imobilul cuprins în coala c. f. Nr. 1008 a comunei Glimboca Nr. de ord. A. + I. Nr. top. 1328|2 Arabil în Banișitura de 7921 stp. cu prețul de strigare de 1.840 Lei, pentru încasarea creanței de 31.200 Lei capital, nterese de 5 1/2% dela 26 Februarie 1936, cheltueli de proces și de executare de 4330 Lei, fixate pâuă acum, cheltueli de 679 Lei fixate acum pentru cererea de licitațiune. Fixează termen pentru ținerea licitațiunii pe ziua de **15 Septemvrie 1941 ora 9 a. m. la primăria comunei Glimboca.**

Caransebeș la 12 Mai 1941.

Judecător :

Grefier :

ss. **Dr. B. Ștuiber**

ss. **Dim. Lazarel** dir. c. f.

Pentru conformitate dir. c. f.

L. Lăzărel

Judecătoria mixtă Caransebeș, secția c. f.

Nr. 1200/1941 c. f.

Publicațiune de licitație și condițiunile de licitație.

În cauza de executare pornită de următorul Cârțu Paulina și minora Cârțu Floarea dom. în Obreja, contra următorului Muntean Nicolae (căs. cu Iovanescu Maria) dom. în Obreja pentru suma de Lei 35.000 cap. și acc. în urma supraofertei făcută de Maria Muntean născ. Iovanescu dom. în Obreja. În baza § 27 legea XLI. din 1908. Judecătoria ordonă o nouă licitațiune asupra imobilului $\frac{1}{4}$ părți din imobilul înscris în c. f. a comunei Obreja (din circumscripția tribunalului Caransebeș) Nr. 607 a coalei c. f. Nr. de ord. A. II. 1-2 Nr. top. 1944 Fânaț în Săvoiu mare 460 stp. Nr. top. 1945 Pășune în Săvoiu mare de 175 stp. prețul de strigare de 6.600 Lei; Nr. de ord. A. III 1-2 Nr. top. 3801 Fânaț în Dumbra-va de 1175 stp. A. Nr. top. 3802 Grădină în Dumbra-va de 214 stp. prețul de strigare de 5.500 Lei A. + 1 Nr. top. 52 Arabil în Intravilan de 739 stp. prețul de strigare de 1870 Lei, A. + 2 Nr. top. 1653 Arabil în Darabaț de 822 stp. prețul de strigare de 2035 Lei, A. + 3 Nr.

top. 1668 Arabil în Darabaț de 1496 stp. prețul de strigare de 3740 Lei, A. + 4 Nr. top. 2000|2 Arabil în Săvoiu mare de 363 stp. prețul de strigare de 935 Lei, A. + 5 Nr. top. 3789 Fânaț în Dumbra-va de 912 stp. prețul de strigare de 3.300 Lei Nr. de ord. A. + 6 Nr. top. 3793 Fânaț în Dumbra-va de 1307 stp. Prețul de strigare de 4675 Lei, A. + 7 Nr. top. 3795 Fânaț în Dumbra-va 1158 stp. prețul de strigare de 4180 Lei. A. + 8 Nr. top. 2000|1 Albia Bistrii în Săvoiu mare de 108 stp. preț de strigare de 495 Lei și $\frac{1}{2}$ parte din imob. cuprins în coala c. f. Nr. 608 a com. Obreja Nr. de ord. A. I. 1-3 Nr. top. 1195 Fânaț în Izlaz de 1159 stp. Nr. top. 1196 Fânaț în Izlaz de 1 jug. 1532 stp. Nr. top. 1197 Fânaț în Izlaz de 1073 stp. prețul de strigare de 9.900 Lei, pentru încasarea creanței de 35.000 Lei capital, interese legale din ziua de 25 Februarie 1938. spese de proces și de executare, fixate la suma de 4080 Lei. Pentru ținerea licitațiunii se fixează ziua de **6 Septemvrie ora 10 a.m.** în casa comunei Obreja.

Caransebeș la 14 Iulie 1941.

judecător :

dir. c. f.

Dr. B. Ștuiber m. p.**Dim. Lăzărel m. p**

Pentru conformitate dir. c. f.

L. Lăzărel

Librăria DIECEZANĂ din Caransebeș

și a îmbogățit depozitul de

obiecte și ornate bisericesti

Onoratele Oficii Paro-
hiale sunt rugate a ne
acorda toată încrederea
vizitând magazinul
nostru.

SE AFLĂ DE VÂNZARE LA**FABRICA DE****LUMINI****A EPARHIEI CARANSEBEȘULUI**

lumini de ceară curată, în diferite
mărimi și grosimi trebuincioasă la
diferitele acte religioase: cununii,
prasnice, pomene, cazuri de moar-
te, parastase, după cum se și cere
aceasta de tradiția și cultul Bise-
ricei noastre dreptmeritoare. —:

Luminile se pot procura direct sau
și prin epitropiile parohiale la

LIBRĂRIA „DIECEZANĂ“ CARANSEBEȘ